

I den svenska debatten har förslag framförts som utgör delar av en liknande tankegång som den som förverkligades i Storbritanien. I det läge frågan nu hamnat i vårt land synes det önskvärt att tid vinnes för en ny förhandlingsomgång, varvid givetvis utöver berörda ämbetsverk och företrädare för näringslivet även berörda personalorganisationer bör beredas tillfälle att medverka. Ett samlat grepp varom enighet kan vinnas är en angelägen sak för alla berörda parter liksom för vårt utbildningsväsendes anseende. En tidsförlust på högst tre månader kan icke rimligen sägas vara för stor i förhållande till vad som står att vinna på enighet. Det förutsättes givetvis att någon behandling av proposition nr 2 i vad den avser denna fråga ej skall ske intill dess att Kungl. Maj:t ånyo kan förelägga riksdagen nytt förslag i ärendet.

Jag hemställer därför,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t påfordrar nya förhandlingar beträffande de tekniska läroverkens lärarförsörjning samt att resultatet härav snarast redovisas inför riksdagen.

Stockholm den 17 januari 1962

Gunnar Helén

Nr 28

Av herr **Helén, m. fl.**, om statsbidrag till kostnader för vissa disciplinfrämjande åtgärder samt för organiserad läxhjälp på försöksskolans högstadium.

(Lika lydande med motion nr 12 i Första kammaren)

I årets statsverksproposition säger sig chefen för ecklesiastikdepartementet ej kunna biträda skolöverstyrelsens förslag om statsbidrag till kostnader för vissa disciplinfrämjande åtgärder samt för organiserad läxhjälp på försöksskolans högstadium.

Med hänsyn till det angelägna i att inför de omfattande förändringarna i skolväsendet allt göres för att ge de ute på fältet verksamma lärarna stöd i deras strävanden till en framgångsrik pedagogisk verksamhet är det mycket beklagligt att departementschefen ej ansett sig kunna biträda dessa ej alltför kostnadskrävande förslag. Skolöverstyrelsens förslag till vissa disciplinfrämjande åtgärder grundar sig på en ingående utredning som skett under landshövding Wagnssons ledning och med biträde av represen-

tativa företrädare för de olika lärarkategorierna. Utredningens konkreta förslag, som redan i skolöverstyrelsens äskanden är något nedprutade, synes oss starkt motiverade. Det finns allvarlig risk för att, om riksdagen i likhet med Kungl. Maj:t intar en negativ hållning till förslag som avser att ge ett reellt innehåll åt de korrektionsåtgärder som numera trätt i skolagens ställe, lärarkårerna bibringas den uppfattningen att statsmakterna inte har något verkligt intresse för lärarnas arbetssituation och de arbetsvårigheter som kan uppkomma i skolan.

Att många elever på försöksskolans högstadium, vilkas föräldrar ej haft råd att ge dem hjälp i form av extra lektioner och ej heller själva på grund av bristande utbildning i ungdomsåren kunnat ge sina barn hjälp vid läxläsningen, i förhållande till mera gynnade kamrater kommit i ett orättvist underläge kan ej förnekas. Det är angeläget att föräldrarnas förtroende för den nya skolformen befastes, och vid grundskolans väntade genomförande höstterminen 1962 bör särskilda medel stå till förfogande för en organiserad läxhjälp åt ovan nämnda elever.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen, med bifall till skolöverstyrelsens framställning om prövande av disciplinfrämjande åtgärder i 200 rektorsområden, under åttonde huvudtiteln för året 1962/63 beviljar 1 100 000 kr. för uppdelning av klasser och 300 000 kr. för handledning vid elevernas kvarstannande efter skol dagens slut, samt

att riksdagen, likaledes med bifall till skolöverstyrelsens förslag, medger att statsbidrag för organiserad läxhjälp i ett antal kommuner må utgå samt under åttonde huvudtiteln uppför ett härför erforderligt belopp på 400 000 kr.

Stockholm den 17 januari 1962

Gunnar Helén

Harry Carlsson

John R. Anderson

Nr 29

Av herr **Helén**, *angående delningstalet för realskolans avslutningsklass.*

En viktig faktor för att skolarbetet skall kunna bedrivas under effektiva former är att klasserna inte är för stora. Av statsfinansiella skäl har man dock inte ansett sig kunna gå längre än att sätta det elevantal som fordras